

Heimdallsafton tisdagen 20 januari 2026

Minglandet och samtalandet vid måltiden var livligt och maten var, som ju nästan alltid på Smak, riktigt smakrik, denna gång i form av "Kyckling - rödvinssås - sidfläsk - lök - champinjon - potatispuré" för att nu ordagrant citera restaurangens anvisning.

Anförandet hade rubriken **Så funkar regnbågen** och nyblivne Heimdall-medlemmen, lundadocenten **Martin Magnusson**, gjorde uttryckligen sitt bästa för att förklara mer än att detta himlafenomen uppkommer genom att solljus bryts i regndroppar på ett sådant sätt att åhörarna skulle kunna vidarebefordra vad de hört på ett begripligt sätt. Helt och hållet lyckades han väl inte uppfylla denna målsättning trots påtaglig entusiasm och färgrik PowerPoint men nog var det bra mycket som föll på plats.

Han inledde med att berätta hur detta fenomen uppfattats i olika tider och olika delar av världen, lämpligt nog inklusive vad våra förfäders asatro angav om att regnbågen var Bifrost, dvs bron mellan asarnas värld och människornas med Heimdall som dess väktare. Därefter gav han sig i kast med att förklara själva fenomenet.

Tydligen är det så att regnbågen är en synvilla ungefär som en hägring och den regnbåge som Din nära granne ser, är inte densamma som den Du ser, fast den ser ut på samma sätt. Det förklarar också varför dess mark-rendezvous, där ju den stora, fina skatten är begravd, flyttar sig så nesligt om Du närmar Dig.

Vidare ser Du en regnbåge bara om Du har solen i ryggen och den inte står särskilt högt på himlavalvet, bara i drygt 40 graders vinkel mot jordytan, och det dessutom på lagom avstånd framför Dig finns ett solbelyst regnmoln med massor av små, ganska så sfäriska regndroppar. I en mängd av dessa droppar bryts solljuset och eftersom solljuset ju är komponerat av olika färger som färdas olika fort i sin droppe och därmed bryts en smula olika när det träffar något olika på droppens inre rundning, så syns solljuset uppdelat i sina olika färger för Dig. Dvs varje enskild droppe ger för Dig en enda liten prick av ljus i en av regnbågens färger men tillsammans syns de som en båge. Och om Du då frågar Dig varför inte denna båge påverkas av att dropparna ju faller till marken, så beror det på att nya droppar hela tiden blixtnabbt tar de gamlas plats och Du alltså till råga på allt hela tiden ser en ny regnbåge.

Att det blir just en båge beror på, med markerat förbehåll för att jag inte riktigt fattat galoppen, att parallella ljusstrålar naturligen reflekteras tillbaka till Dig i en aning olika vinklar och i själva verket för Dig bildar en full cirkel, vars nedre hälft Du dock inte uppfattar, eftersom den döljs av horisonten liksom övre delar kan skymmas av annat. Ja, så enkelt är det alltså inte, det där med regnbågen, vilket väl förklarar varför ens många naturvetenskapliga vänner så ofta bara svarat, f ö rätt grötmyndigt, "Jo, Du förstår, käre Frank, en regnbåge uppkommer, när solljus bryts i regndroppar!" för att sedan se ut som fågelholkar i ansiktet vid det efterföljande intresserade spörjandet "Och???"